

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

3. juni 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/879 af 2. juni 2016 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af nærmere ordninger vedrørende overensstemmelseserklæringen ved markedsføring af køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr, som er påfyldt med hydrofluorcarboner, og kontrollen deraf, som forestås af en uafhængig revisor ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/880 af 2. juni 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6

DIREKTIVER

- ★ **Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet** 8
- ★ **Kommissionens direktiv (EU) 2016/882 af 1. juni 2016 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF for så vidt angår de sproglige krav ⁽¹⁾** 22

AFGØRELSE

- ★ **Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2016/883 af 31. maj 2016 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende standardsikkerhedsforanstaltninger, alarmniveauer og krisestyring i Kommissionen i medfør af artikel 21 i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen** 25

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/884 af 1. juni 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU om midlertidig suspension af importen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (blade af <i>Piper betle</i>), for så vidt angår dens anvendelsesperiode (meddelt under nummer C(2016) 3181) ⁽¹⁾	29
--	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/799 af 18. marts 2016 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 om fastsættelse af forskrifter for konstruktion, afprøvning, installering, brug og reparation af takografer og deres komponenter (EUT L 139 af 26.5.2016)	31
★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/535 af 5. april 2016 om ændring af bilag II til forordning (EU) nr. 206/2010 for så vidt angår oplysninger om Singapore på listen over tredjelande, tredjelandsområder og dele heraf, som er godkendt med hensyn til indførsel af fersk kød til Unionen (EUT L 89 af 6.4.2016)	37

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/879

af 2. juni 2016

om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af nærmere ordninger vedrørende overensstemmelseserklæringen ved markedsføring af køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr, som er påfyldt med hydrofluorcarboner, og kontrollen deraf, som forestås af en uafhængig revisor

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014 tillades markedsføring af køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr, der er påfyldt hydrofluorcarboner, hvis der i kvotesystemet i forordningens kapitel IV er taget hensyn til de hydrofluorcarboner, som er påfyldt udstyret eller anlægget. Ved markedsføring af anlæg eller udstyr, der på forhånd er påfyldt, skal producenterne og importørerne af anlægget eller udstyret dokumentere overholdelsen af dette krav og udstede en overensstemmelseserklæring i denne henseende.
- (2) Ved udfærdigelsen af overensstemmelseserklæringerne og dokumentationen er det nødvendigt at tage hensyn til de forskellige muligheder, der afspejler producenter og importørers forskellige måder at sikre overholdelse af kravene på. Disse muligheder vedrører markedsføring af anlæg eller udstyr, der er påfyldt hydrofluorcarboner og kræver en tilladelse i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014, anlæg eller udstyr påfyldt hydrofluorcarboner, som tidligere er blevet markedsført som bulk og siden reeksporteret og påfyldt anlægget eller udstyret uden for Unionen, og anlæg eller udstyr, der er blevet påfyldt hydrofluorcarboner i Unionen. Der kræves forskellige typer dokumenter af importører og producenter alt efter, hvilken type aktiviteter disse virksomheder udfører.
- (3) For at sikre troværdigheden af overensstemmelseserklæringer udfærdiget på grundlag af tilladelser, der er givet i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014, er det vigtigt at sørge for, at sådanne tilladelser kan spores. I den forbindelse bør disse tilladelser på behørig vis registreres i det register, der er oprettet i henhold til artikel 17 i forordningen.
- (4) Med henblik på at opstille retningslinjer for tredjepartskontrollen af den overensstemmelseserklæring og bagvedliggende dokumentation, som kræves i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014, bør omfanget af denne kontrol og måden, hvorpå disse verifikationsdokumenter indsendes, fastlægges.
- (5) Af hensyn til sammenhængen er det nødvendigt, at de relevante bestemmelser i denne forordning og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 517/2014 finder anvendelse fra de samme datoer.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195.

- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 24 i forordning (EU) nr. 517/2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Overensstemmelseserklæring

1. Importører og producenter af køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr, som er påfyldt med hydrofluorcarboner (»anlæg eller udstyr«), udfærdiger den overensstemmelseserklæring, som omhandles i artikel 14 i forordning (EU) nr. 517/2014, ved hjælp af modellen i bilag I til nærværende forordning. Overensstemmelseserklæringen skal underskrives af en retlig repræsentant for producenten eller importøren af anlæg eller udstyr.
2. Foretages import af anlæg eller udstyr som omhandlet i artikel 1, sikrer importøren, at et eksemplar af overensstemmelseserklæringen forelægges toldmyndighederne samtidig med, at toldangivelsen i forbindelse med overgangen til fri omsætning indgives.
3. I en overensstemmelseserklæring må der kun henvises til en i artikel 18 i forordning (EU) nr. 517/2014 omhandlet tilladelse, såfremt tilladelsen er behørigt registreret i det register, der er oprettet i henhold til artikel 17 i forordningen.

Artikel 2

Dokumentation

1. Ved enhver markedsføring opbevarer producenter af anlæg eller udstyr, der er påfyldt hydrofluorcarboner i Unionen, følgende dokumentation, som omhandles i artikel 14 i forordning (EU) nr. 517/2014:
 - a) overensstemmelseserklæringen
 - b) en liste over anlægget eller udstyret, type hydrofluorcarboner og mængde i kg af hydrofluorcarboner pr. type i anlægget eller udstyret; denne liste er ikke påkrævet, hvis producenten kan bevise, at hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret er blevet markedsført forud for påfyldningen
 - c) hvis hydrofluorcarbonerne er blevet leveret af en anden virksomhed i Unionen: følgesedlen eller fakturaen for de relevante hydrofluorcarboner, der tidligere er blevet markedsført i Unionen
 - d) hvis hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret importeres og bringes i fri omsætning i Unionen af producenten af anlæg eller udstyr forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret: de relevante tolldokumenter, som viser, at mængden af hydrofluorcarboner i anlægget eller udstyret er overgået til fri omsætning i Unionen
 - e) hvis hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret er blevet importeret af producenten, men ikke er overgået til fri omsætning forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret: et bevis på overholdelsen af de relevante toldprocedurer med hensyn til overgangen til fri omsætning af de pågældende mængder af hydrofluorcarboner, når det pågældende anlæg eller udstyr markedsføres
 - f) hvis hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret produceres af producenten af anlæg eller udstyr og påfyldes dennes anlæg eller udstyr i Unionen: et dokument, der viser mængden af hydrofluorcarboner i anlægget eller udstyret.
2. Importører af anlæg eller udstyr opbevarer følgende dokumentation, som omhandles i artikel 14 i forordning (EU) nr. 517/2014, for alle anlæg og alt udstyr, der er omfattet af en toldangivelse om overgang til fri omsætning i Unionen:
 - a) overensstemmelseserklæringen
 - b) en liste over det udstyr eller de anlæg, der overgår til fri omsætning, med følgende oplysninger:
 - i) modeloplysninger

- ii) antal enheder pr. model
 - iii) angivelse af den type hydrofluorcarboner, som hver model indeholder
 - iv) mængden af hydrofluorcarboner i hver enhed afrundet til nærmeste gram
 - v) den samlede mængde hydrofluorcarboner i kg og i ton CO₂-ækvivalenter
- c) toldangivelsen vedrørende anlæggets eller udstyrets overgang til fri omsætning i Unionen
- d) hvis hydrofluorcarbonerne i udstyret er blevet markedsført i Unionen og derefter eksporteret og påfyldt anlægget eller udstyret uden for Unionen: en følgeseddel eller faktura samt en erklæring fra den virksomhed, som har markedsført hydrofluorcarbonerne, hvoraf det fremgår, at den pågældende mængde af hydrofluorcarboner er blevet eller vil blive indberettet som markedsført i Unionen, og at den hverken er blevet eller vil blive indberettet som direkte levering til eksport som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 517/2014, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 517/2014 og afsnit 5C i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Kontrol

1. Den uafhængige revisor, som omhandles i artikel 14, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 517/2014, kontrollerer følgende i importøren af udstyret eller anlæggets dokumentation og overensstemmelseserklæring(er):
- a) overensstemmelseserklæringernes og de tilhørende dokumenters overensstemmelse med de indberetninger, der er foretaget i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 517/2014 og afsnit 11, 12 og 13 i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014
 - b) nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som findes i overensstemmelseserklæringerne og de tilhørende dokumenter, på grundlag af virksomhedens journaler over relevante transaktioner
 - c) hvis en importør af anlæg eller udstyr henviser til en tilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014: rådigheden over tilstrækkelige tilladelser ved at sammenligne oplysninger i det register, som omhandles i artikel 17 i forordning (EU) nr. 517/2014, med dokumentationen for markedsføring
 - d) hvis hydrofluorcarbonerne i udstyret er blevet markedsført i Unionen og siden eksporteret og påfyldt anlægget eller udstyret uden for Unionen: eksistensen af den i artikel 2, stk. 2, litra d), omhandlede erklæring fra den virksomhed, som markedsfører hydrofluorcarbonerne, omfattende de relevante mængder.
2. Den uafhængige revisor udsteder et verifikationsdokument med resultaterne af kontrollen i overensstemmelse med stk. 1. Det skal indeholde en erklæring om præcisionsniveauet i den relevante dokumentation og de relevante erklæringer.

Artikel 4

Indsendelse af verifikationsdokumenter

For det foregående kalenderår indsender importøren af anlæg eller udstyr senest den 31. marts hvert år det verifikationsdokument, som omhandles i artikel 3, stk. 2, i denne forordning, ved hjælp af det indberetningsværktøj, som stilles til rådighed i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014, og importøren angiver i værktøjet revisorens resultater med hensyn til den relevante dokumentations og de relevante erklæringers præcisionsniveau.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 af 30. oktober 2014 om fastsættelse af formatet og metoden for den indberetning, der er omhandlet i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser (EUT L 318 af 5.11.2014, s. 5).

*Artikel 5***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog finder artikel 1 og 2 anvendelse fra 1. januar 2017 og artikel 3 og 4 fra 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Erklæring om overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 ⁽¹⁾

Vi, [indsæt virksomhedsnavn, momsregistreringsnummer og — for importører af anlæg eller udstyr — registrerings-id'et i floungasportalen], erklærer på eget ansvar, at der ved markedsføringen af anlæg eller udstyr, der på forhånd er påfyldt hydrofluorcarboner, og som vi importerer til eller producerer i Unionen, er taget hensyn til hydrofluorcarbonerne i det pågældende anlæg eller udstyr i det kvotesystem, som omhandles i kapitel IV i forordning (EU) nr. 517/2014, idet:

[Sæt kryds, hvor det er relevant: dækning af kvoteordningen er opnået ved valg af en eller flere af mulighederne nedenfor]

- ☐ A. vi på tidspunktet for overgangen til fri omsætning er i besiddelse af en tilladelse/tilladelser, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014 og registreret i det i artikel 17 i samme forordning omhandlede register, til — under overholdelse af artikel 15 i forordning (EU) nr. 517/2014 — at anvende kvoter, der tilhører en producent eller importør af hydrofluorcarboner og omfatter mængden af hydrofluorcarboner i udstyret eller anlægget
- ☐ B. [kun for importører af anlæg eller udstyr] hydrofluorcarbonerne i udstyret er blevet markedsført i Unionen og derefter eksporteret og påfyldt anlægget eller udstyret uden for Unionen, og virksomheden, der har markedsført hydrofluorcarbonerne, har udfærdiget en erklæring om, at den pågældende mængde af hydrofluorcarboner er blevet eller vil blive indberettet som markedsført i Unionen, og at den hverken er blevet eller vil blive indberettet som direkte levering til eksport som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 517/2014, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 517/2014 og afsnit 5C i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 ⁽²⁾
- ☐ C. [kun for udstyr fremstillet i Unionen] de hydrofluorcarboner, som anlægget eller udstyret er blevet påfyldt, er blevet markedsført af en producent eller importør af hydrofluorcarboner i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 517/2014.

[den retlige repræsentants navn og stilling]

[den retlige repræsentants underskrift]

[dato]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 af 30. oktober 2014 om fastsættelse af formatet og metoden for den indberetning, der er omhandlet i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser (EUT L 318 af 5.11.2014, s. 5).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/880**af 2. juni 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	127,1
	TR	66,0
	ZZ	96,6
0707 00 05	TR	99,6
	ZZ	99,6
0709 93 10	TR	149,1
	ZZ	149,1
0805 50 10	AR	171,0
	MA	160,2
	TR	75,0
	ZA	188,7
	ZZ	148,7
0808 10 80	AR	112,0
	BR	103,6
	CL	135,6
	CN	112,1
	NZ	156,1
	PE	111,0
	US	192,9
	ZA	112,7
	ZZ	129,5
0809 10 00	TR	260,5
	ZZ	260,5
0809 29 00	TR	572,4
	US	828,7
	ZZ	700,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/881

af 25. maj 2016

om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de senere år har skattesvig og skatteunddragelse givet stadig større udfordringer og er kommet stærkt i fokus inden for Unionen og på globalt plan. Den automatiske udveksling af oplysninger er et vigtigt værktøj i den forbindelse: og Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 6. december 2012 om fastlæggelse af en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, at det var nødvendigt på det kraftigste at fremme automatisk udveksling af oplysninger som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet. Det Europæiske Råd anmodede i sine konklusioner fra mødet den 22. maj 2013 om, at den automatiske udveksling af oplysninger både på EU-plan og på globalt plan blev udvidet med henblik på at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.
- (2) Eftersom Multinationale Koncerner er aktive i forskellige lande, har de mulighed for at foretage aggressiv skatteplanlægning, hvilket ikke er muligt for nationale virksomheder. En sådan praksis fra de Multinationale Koncerners side risikerer især at have negative følger for rent nationale virksomheder (typisk SMV'er), idet disse beskattes kraftigere end de Multinationale Koncerner. Samtidig risikerer alle medlemsstaterne at miste indtægter og at begive sig ud i en kamp om at tiltrække de Multinationale Koncerner ved at tilbyde dem ekstra skattefordele.
- (3) Medlemsstaternes skattemyndigheder har behov for omfattende og relevante oplysninger om de Multinationale Koncerner, for så vidt angår deres struktur, deres interne afregningspolitik og deres interne transaktioner inden for og uden for Unionen. Disse oplysninger vil sætte skattemyndighederne i stand til at reagere på skadelig skattepraksis ved at ændre lovgivningen eller foretage målrettede risikovurderinger og skatterevisioner samt til at fastslå, om en virksomhed anvender metoder til kunstigt at flytte en betydelig del af fortjenesten til områder, hvor den kan få en skattefordel.
- (4) En øget gennemsigtighed over for skattemyndighederne vil kunne tilskynde Multinationale Koncerner til at opgive visse metoder og i stedet betale deres rimelige del af skatten i det land, hvor de genererer deres overskud. Øget gennemsigtighed for Multinationale Koncerner er derfor et afgørende element i kampen mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.5.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 28.4.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (5) Rådets og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringers beslutning om en adfærdskodeks for dokumentation om interne afregningspriser for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD) ⁽¹⁾ fastlægger allerede en måde, hvorpå Multinationale Koncerner i Unionen kan sende oplysninger til skattemyndighederne om deres globale forretningsaktiviteter og politik for intern afregning (»den overordnede dokumentation«) samt oplysninger om en lokal enheds konkrete transaktioner (»landespecifik dokumentation«). Adfærdskodeksen indeholder dog på nuværende tidspunkt ingen bestemmelser om indberetning af land for land-rapporter.
- (6) De Multinationale Koncerner bør i land for land-rapporten årligt og for hver af de skattejurisdiktioner, som de er aktive inden for, oplyse om deres samlede omsætning, overskud før selskabsskat og indbetalt og beregnet selskabsskat. De bør ligeledes oplyse om antallet af ansatte, vedtaget kapital, akkumuleret fortjeneste og materielle aktiver for hver skattejurisdiktion. Endelig bør de Multinationale Koncerner identificere alle de enheder inden for Koncernen, der er aktive i hver enkelt skattejurisdiktion, og oplyse om de forretningsaktiviteter, som hver af disse enheder beskæftiger sig med.
- (7) For at opnå en mere effektiv anvendelse af offentlige midler og mindske den administrative byrde for de Multinationale Koncerner bør indberetningskravet udelukkende gælde for Multinationale Koncerner med en årlig konsolideret omsætning over et vist beløb. Dette direktiv bør sikre, at de samme oplysninger indsamles og stilles rettidigt til rådighed for skatteforvaltningerne i hele Unionen.
- (8) For at garantere et velfungerende indre marked skal Unionen sikre fair konkurrence mellem EU-baserede og ikke-EU-baserede Multinationale Koncerner, hvoraf en eller flere af deres enheder er beliggende i Unionen. Begge koncerntyper bør derfor være underlagt obligatorisk indberetning. For at sikre en smidig overgang bør medlemsstaterne dog kunne udsætte indberetningskravet for Koncernenheder, som er hjemmehørende i en medlemsstat, og som ikke er det Ultimative Moderselskab i en Multinational Koncern, eller deres Stedfortrædende Moderselskaber med ét år.
- (9) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og bør sørge for, at disse sanktioner gennemføres. Valget af sanktioner henhører fortsat under medlemsstaternes skønsmæssige beføjelse, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (10) For at garantere et velfungerende indre marked er det nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne vedtager koordinerede bestemmelser om gennemsigtighedskravene til de Multinationale Koncerner.
- (11) Med hensyn til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne fastsætter Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽²⁾ allerede bestemmelser om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på en række områder.
- (12) Den obligatoriske automatiske udveksling af land for land-rapporter mellem medlemsstaterne bør i hvert enkelt tilfælde omfatte meddelelsen af et fast defineret sæt basisoplysninger, som skal stilles til rådighed for de medlemsstater, som en eller flere enheder i den Multinationale Koncern ifølge land for land-rapporten enten er skattemæssigt hjemmehørende i eller er skattepligtige i for så vidt angår de forretningsaktiviteter, der drives gennem en Multinational Concerns faste driftssted.
- (13) For at begrænse omkostningerne og den administrative byrde for både skatteforvaltningerne og de Multinationale Koncerner er det nødvendigt at indføre bestemmelser, der er i tråd med den internationale udvikling og bidrager positivt til videreførelsen heraf. Den 19. juli 2013 offentliggjorde Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) sin handlingsplan vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (»Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting« — BEPS), som er et større initiativ for at ændre de nuværende internationale skatteregler. Den 5. oktober 2015 fremlagde OECD sine endelige rapporter, som blev godkendt af finansministrene i G20. G20-leaderne tilsluttede sig også OECD-pakken på mødet den 15.-16. november 2015.
- (14) Det videre arbejde med aktion 13 i BEPS-handlingsplanen har ført til vedtagelsen af en række standarder for de Multinationale Koncerners indberetning af oplysninger, herunder den overordnede dokumentation, den landespecifikke dokumentation og land for land-rapporten. Der bør derfor tages udgangspunkt i OECD's standarder ved fastlæggelsen af bestemmelserne vedrørende land for land-rapporteringen.

⁽¹⁾ Rådets resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet af 27. juni 2006 om en adfærdskodeks for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD) (EUT C 176 af 28.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

- (15) I en situation, hvor en Koncernenhed ikke kan opnå eller indhente alle de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde indberetningskravet i henhold til dette direktiv, kan medlemsstaterne betragte dette som en indikation af, at det er nødvendigt at vurdere betydelige risici ved interne afregningspriser og andre risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud i forbindelse med denne Multinationale Koncern.
- (16) Efter at en medlemsstat har konstateret, at en anden medlemsstat systematisk undlader automatisk at give land for land-rapporter, bør den bestræbe sig på at konsultere denne medlemsstat.
- (17) Unionens indsats inden for land for land-rapportering bør fortsat tage særligt hensyn til den fremtidige udvikling inden for OECD. Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv benytte »OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project — Action 13 final report« udarbejdet af OECD i 2015 som kilde til illustration eller fortolkning af dette direktiv, også med henblik på at sikre en konsekvent anvendelse i samtlige medlemsstater.
- (18) Det er nødvendigt at fastlægge sproglige krav for udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne vedrørende land for land-rapporten. Det er ligeledes nødvendigt at vedtage de praktiske foranstaltninger, der er nødvendige for at opgradere det fælles kommunikationsnet som defineret i artikel 3, nr. 13), i direktiv 2011/16/EU (»CCN-netværket«). For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 20, stk. 6, og artikel 21, stk. 6, i direktiv 2011/16/EU bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (19) For at opnå en mere effektiv anvendelse af midler, lette udvekslingen af oplysninger og undgå, at medlemsstaterne hver især er nødt til at foretage de samme ændringer i deres systemer, bør udvekslingen af oplysninger foregå gennem CCN-netværket. De nødvendige praktiske foranstaltninger til at opgradere systemet bør vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU.
- (20) Den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger bør derfor udvides til at omfatte automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporter.
- (21) Medlemsstaternes årlige rapport til Kommissionen i henhold til artikel 23 i direktiv 2011/16/EU bør specificere omfanget af lokal indgivelse i henhold til dette direktivs artikel 8aa og bilag III, afdeling II, punkt 1, dertil og indeholde en liste over eventuelle jurisdiktioner, hvor Ultimative Moderselskaber til Koncernenheder, der er baseret i Unionen, er hjemmehørende, men hvor der ikke er indgivet eller udvekslet fuldstændige rapporter.
- (22) Oplysninger, der udveksles i henhold til dette direktiv, bør ikke føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller af oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.
- (23) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (24) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne på betingelser, som er forenelige med et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (25) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, nr. 9), affattes således:

»9) »automatisk udveksling«:

- a) i forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8a og 8aa systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller; i forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne for indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat
- b) i forbindelse med artikel 8, stk. 3a, systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, til den relevante medlemsstat, hvor den pågældende person er hjemmehørende, uden forudgående anmodning og med forud fastsatte regelmæssige intervaller
- c) i forbindelse med andre bestemmelser i dette direktiv end artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8a og 8aa systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, jf. dette nummers litra a) og b).

I forbindelse med artikel 8, stk. 3a og 7a, artikel 21, stk. 2, og artikel 25, stk. 2 og 3, tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I. I forbindelse med artikel 8aa og bilag III tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag III.«

2) I kapitel II, afdeling II, indsættes følgende artikel:

»Artikel 8aa

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporter

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at kræve, at det Ultimative Moderselskab i en Multinational Koncern, der er skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, eller enhver anden Rapporterende Enhed, jf. bilag III, afdeling II, indgiver en land for land-rapport vedrørende sit Rapporteringsår senest 12 måneder efter den sidste dag i Rapporteringsåret for den Multinationale Koncern, jf. bilag III, afdeling II.

2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, som modtager land for land-rapporten i medfør af stk. 1, skal ved hjælp af automatisk udveksling og inden for den i stk. 4 fastsatte frist meddele land for land-rapporten til enhver anden medlemsstat, i hvilken en eller flere Koncernenheder i den Multinationale Koncern, som den Rapporterende Enhed er en del af, ifølge oplysningerne i land for land-rapporten enten er skattemæssigt hjemmehørende i eller er skattepligtige for så vidt angår de forretningsaktiviteter, der drives gennem et fast driftssted.

3. Land for land-rapporten skal indeholde følgende oplysninger om den Multinationale Koncern:

- a) oplysninger for hele Koncernen vedrørende den samlede omsætning, overskud (underskud) før selskabsskat, indbetalt selskabsskat, beregnet selskabsskat, vedtaget kapital, akkumuleret fortjeneste, antal ansatte samt andre materielle aktiver end likvide midler for hver jurisdiktion, som den Multinationale Koncern opererer i
- b) identifikation af alle Koncernenheder i den Multinationale Koncern med angivelse af jurisdiktionen for hver enkelt Koncernenheds skattemæssige hjemsted samt af den jurisdiktion, efter hvis lovgivning Koncernenheden er organiseret, hvis den er forskellig fra jurisdiktionen for det skattemæssige hjemsted, samt af Koncernenhedens primære forretningsaktiviteter.

4. Meddelelsen skal foretages senest 15 måneder efter den sidste dag i den Multinationale Koncerns regnskabsår, som land for land-rapporten vedrører. Den første land for land-rapport skal meddeles for det regnskabsår for den Multinationale Koncern, der begynder den 1. januar 2016 eller derefter, og dette skal foretages senest 18 måneder efter den sidste dag i det pågældende regnskabsår.«

3) I artikel 16 tilføjes følgende stykke:

»6. Uanset denne artikels stk. 1-4 anvendes oplysninger, der videregives mellem medlemsstater i henhold til artikel 8aa, til vurdering af betydelige risici ved interne afregningspriser og andre risici forbundet med udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, herunder til vurdering af risikoen for, at medlemmerne af den Multinationale Koncern ikke overholder gældende regler for intern afregning, og, hvis det er hensigtsmæssigt, til økonomiske og statistiske analyser. Reguleringer af interne afregningspriser, der foretages af den modtagende medlemsstats skattemyndigheder, må ikke baseres på oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 8aa. Uanset ovenstående er der ikke forbud mod at anvende oplysninger, der videregives mellem medlemsstater i henhold til artikel 8aa, som grundlag for yderligere undersøgelser af den Multinationale Koncerns ordninger for interne afregningspriser eller af andre skattemæssige forhold i forbindelse med en skatterevision og som følge heraf eventuelt foretage passende reguleringer af en Koncernenheds skattepligtige indkomst.«

4) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»6. Automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporterne i henhold til artikel 8aa foretages ved hjælp af standardformularen i bilag III, afdeling III, tabel 1, 2 og 3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter sprogordningerne for denne udveksling senest den 31. december 2016. Dette forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8aa, på ethvert af Unionens officielle sprog og arbejdssprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

5) I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»6. De oplysninger, der meddeles i henhold til artikel 8aa, stk. 2, leveres elektronisk ved hjælp af CCN-netværket. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige praktiske foranstaltninger til opgraderingen af CCN-netværket. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

6) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af effektiviteten af den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8, 8a og 8aa og af de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet og betingelserne for meddelelse af den årlige vurdering. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv vedrørende artikel 8aa, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«

8) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

9) Teksten i bilaget til dette direktiv tilføjes som bilag III.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 4. juni 2017 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 5. juni 2017.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2016.

På Rådets vegne
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Formand

BILAG

»BILAG III

INDBERETningsREGLER FOR MULTINATIONALE KONCERNER

AFDELING I

DEFINITIONER

1. »Koncern«: en gruppe af selskaber, der er forbundet med hinanden gennem ejerskab eller kontrol, således at den enten skal udarbejde Konsoliderede Regnskaber i forbindelse med regnskabsaflæggelsen efter gældende regnskabsprincipper, eller at den ville skulle udarbejde sådanne, hvis kapitalandelene i en eller flere af selskaberne blev handlet på en offentlig børs
2. »Selskab«: enhver form for forretningsaktivitet, der drives af en person som defineret i artikel 3, nr. 11), litra b), c) og d)
3. »Multinational Koncern«: en Koncern, som indeholder to eller flere selskaber, der er skattemæssigt hjemmehørende i forskellige jurisdiktioner, eller som indeholder et selskab, der er skattemæssigt hjemmehørende i én jurisdiktion og er skattepligtigt for så vidt angår den forretningsaktivitet, det driver gennem et fast driftssted, i en anden jurisdiktion, og som ikke er en Undtaget Multinational Koncern
4. »Undtaget Multinational Koncern«: for et givet Regnskabsår en Koncern med en samlet konsolideret omsætning på under 750 000 000 EUR eller et beløb i den lokale valuta, der pr. januar 2015 svarer nogenlunde til 750 000 000 EUR, i det Regnskabsår, der går umiddelbart forud for Rapporteringsåret, som afspejlet i de Konsoliderede Regnskaber for det pågældende forudgående Regnskabsår
5. »Koncernenhed«: en af følgende:
 - a) enhver separat forretningsenhed i en Multinational Koncern, som i forbindelse med regnskabsaflæggelsen optræder i den Multinationale Koncerns Konsoliderede Regnskaber, eller som ville have optrådt heri, hvis kapitalandelene i en sådan forretningsenhed blev handlet på en offentlig børs
 - b) enhver separat forretningsenhed, der alene på grund af størrelse eller væsentlighed er udeladt af den Multinationale Koncerns Konsoliderede Regnskaber
 - c) ethvert fast driftssted for enhver af den Multinationale Koncerns separate forretningsenheder omfattet af litra a) eller b), forudsat at forretningsenheden udarbejder et separat regnskab for det pågældende faste driftssted i forbindelse med regnskabsaflæggelsen, selvangivelsen eller tilsynsrapporteringen eller af hensyn til den interne ledelseskontrol
6. »Rapporterende Enhed«: den Koncernenhed, som på vegne af den Multinationale Koncern skal indgive en land for land-rapport i overensstemmelse med kravene i artikel 8aa, stk. 3, i den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende. Den Rapporterende Enhed kan være det Ultimative Moderselskab, det Stedfortrædende Moderselskab eller enhver anden enhed som omhandlet i afdeling II, punkt 1
7. »Ultimativt Moderselskab«: en Koncernenhed i en Multinational Koncern, der opfylder følgende kriterier:
 - a) Den har direkte eller indirekte tilstrækkelig indflydelse over en eller flere andre Koncernenheder i den Multinationale Koncern, således at den skal udarbejde Konsoliderede Regnskaber efter gældende regnskabsprincipper i den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende, eller ville skulle udarbejde sådanne, hvis dens kapitalandele blev handlet på en offentlig børs i den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende.
 - b) Ingen anden Koncernenhed i den Multinationale Koncern har direkte eller indirekte en indflydelse som omhandlet i litra a) over førstnævnte Koncernenhed
8. »Stedfortrædende Moderselskab«: en Koncernenhed i en Multinational Koncern, der er udpeget af den Multinationale Koncern som eneste stedfortræder for det Ultimative Moderselskab til at indgive land for land-rapporten i den jurisdiktion, hvor den pågældende Koncernenhed er skattemæssigt hjemmehørende, på vegne af den Multinationale Koncern, når en eller flere af betingelserne i afdeling II, punkt 1, første afsnit, litra b), er opfyldt

9. »Regnskabsår«: den årlige regnskabsperiode, som det Ultimative Moderselskab i den Multinationale Koncern udarbejder regnskaber for
10. »Rapporteringsår«: det Regnskabsår, for hvilket de økonomiske og driftsmæssige resultater skal opgives i den land for land-rapport, der er omhandlet i artikel 8aa, stk. 3
11. »Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder«: en aftale mellem de godkendte repræsentanter for en EU-medlemsstat og en jurisdiktion uden for EU, der er parter i en International Aftale, ifølge hvilken parterne automatisk skal udveksle land for land-rapporter
12. »International Aftale«: den multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand i skattespørgsmål, enhver bilateral eller multilateral beskatningsoverenskomst, eller enhver aftale om udveksling af skatteoplysninger, som en medlemsstat er part i, og som giver hjemmel til udveksling af skatteoplysninger mellem jurisdiktioner, herunder automatisk udveksling af sådanne oplysninger
13. »Konsoliderede Regnskaber«: en Multinational Koncerns regnskaber, som viser aktiver, passiver, indtægter, udgifter og kapitalstrømme i det Ultimative Moderselskab og Koncernenhederne, som om der var tale om en enkelt økonomisk enhed
14. »Systemisk Fejl« i forbindelse med en jurisdiktion betyder enten, at en jurisdiktion har en gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder med en medlemsstat, men at den har suspenderet den automatiske udveksling (af årsager, der ikke er omfattet af bestemmelserne i aftalen), eller at en jurisdiktion på anden vis systematisk har undladt automatisk at give medlemsstaten de land for land-rapporter, som den er i besiddelse af, for Multinationale Koncerner med Koncernenheder i den pågældende medlemsstat.

AFDELING II

GENERELLE INDBERETNINGSKRAV

1. En Koncernenhed, som er hjemmehørende i en medlemsstat, og som ikke er det Ultimative Moderselskab i en Multinational Koncern, skal indgive en land for land-rapport vedrørende Rapporteringsåret for den Multinationale Koncern, som den er en Koncernenhed i, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Enheden er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat.
 - b) Én af følgende betingelser finder anvendelse:
 - i) Den Multinationale Koncerns Ultimative Moderselskab er ikke forpligtet til at indgive en land for land-rapport i den jurisdiktion, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende.
 - ii) Den jurisdiktion, hvor det Ultimative Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har en gældende International Aftale med medlemsstaten, men ikke en gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder med medlemsstaten på tidspunktet for indgivelsen af land for land-rapporten for Rapporteringsåret, jf. artikel 8aa, stk. 1.
 - iii) Der har været en Systemisk Fejl i den jurisdiktion, hvor det Ultimative Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, som medlemsstaten har meddelt den Koncernenhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat.

Med forbehold af den pligt, der påhviler det Ultimative Moderselskab, jf. artikel 8aa, stk. 1, eller dets Stedfortrædende Moderselskab til at indgive den første land for land-rapport for det Regnskabsår for den Multinationale Koncern, der begynder den 1. januar 2016 eller derefter, kan medlemsstaterne beslutte, at kravet for Koncernenheder i punkt 1 finder anvendelse på land for land-rapporter for så vidt angår rapporteringen om det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2017 eller derefter.

En Koncernenhed hjemmehørende i en medlemsstat, jf. dette punkts første afsnit, anmoder sit Ultimative Moderselskab om at give den alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan opfylde sine forpligtelser til at indgive en land for land-rapport, jf. artikel 8aa, stk. 3. Hvis Koncernenheden alligevel ikke har opnået eller indhentet alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne rapportere for den Multinationale Koncern, indgiver Koncernenheden en land for land-rapport, der indeholder alle de oplysninger, som den er i besiddelse af, har opnået eller har indhentet, og meddeler den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, at det Ultimative Moderselskab har afvist at stille de nødvendige oplysninger til rådighed. Dette berører ikke den pågældende medlemsstats ret til at pålægge sanktioner, der er fastsat i dens nationale lovgivning, og denne medlemsstat oplyser samtlige medlemsstater om afvisningen.

Hvis mere end en Koncernenhed i en Multinational Koncern er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen, og en eller flere af betingelserne i første afsnit, litra b), er opfyldt, kan den Multinationale Koncern udpege en af disse Koncernenheder til at indgive land for land-rapporten i overensstemmelse med kravene i artikel 8aa, stk. 3, for så vidt angår ethvert Rapporteringsår, inden for den frist, der er angivet i artikel 8aa, stk. 1, samt til at meddele medlemsstaten, at rapporten opfylder rapporteringskravet for alle de Koncernenheder i den Multinationale Koncern, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen. Medlemsstaten meddeler i henhold til artikel 8aa, stk. 2, den modtagne land for land-rapport til alle andre medlemsstater, som en eller flere af den Multinationale Koncerns Koncernenheder ifølge oplysningerne i land for land-rapporten enten er skattemæssigt hjemmehørende i eller er skattepligtige i for så vidt angår de forretningsaktiviteter, som de driver gennem et fast driftssted.

Hvis en Koncernenhed ikke kan opnå eller indhente alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne indgive en land for land-rapport, jf. artikel 8aa, stk. 3, kan den ikke udpeges som Rapporterende Enhed for den Multinationale Koncern i overensstemmelse med dette punkts fjerde afsnit. Denne regel berører ikke Koncernenhedens pligt til at meddele den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, at det Ultimative Moderselskab har afvist at stille de nødvendige oplysninger til rådighed.

2. Uanset punkt 1 har en enhed som beskrevet i punkt 1, hvis en eller flere af betingelserne i punkt 1, første afsnit, litra b), er opfyldt, ikke pligt til at indgive en land for land-rapport vedrørende et givet Rapporteringsår, hvis den Multinationale Koncern, som Koncernenheden er en del af, har indgivet en land for land-rapport i henhold til artikel 8aa, stk. 3, for det pågældende Regnskabsår via et Stedfortrædende Moderselskab, som inden for den frist, der er fastsat i artikel 8aa, stk. 1, indgiver land for land-rapporten til skattemyndigheden i den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende, eller, i tilfælde af at det Stedfortrædende Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende i en jurisdiktion uden for Unionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Det Stedfortrædende Moderselskab er af den jurisdiktion, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, blevet forpligtet til at indsende land for land-rapporter, der opfylder kravene i artikel 8aa, stk. 3.
 - b) Den jurisdiktion, hvor det Stedfortrædende Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har en gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder med medlemsstaten på det tidspunkt, der er fastsat i artikel 8aa, stk. 1, om indgivelse af land for land-rapporten for Rapporteringsåret.
 - c) Den jurisdiktion, hvor det Stedfortrædende Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har ikke meddelt en Systemisk Fejl til medlemsstaten.
 - d) Den jurisdiktion, hvor det Stedfortrædende Moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, er af den Koncernenhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i jurisdiktionen, senest den sidste dag i den Multinationale Koncerns Rapporteringsår blevet underrettet om, at den pågældende enhed er det Stedfortrædende Moderselskab.
 - e) Medlemsstaten er blevet underrettet i overensstemmelse med punkt 4.
3. Medlemsstaterne skal pålægge enhver Multinational Koncerns Koncernenhed, som er skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, pligt til senest den sidste dag i den Multinationale Koncerns Rapporteringsår at meddele medlemsstaten, hvorvidt denne Koncernenhed er det Ultimative Moderselskab eller det Stedfortrædende Moderselskab eller den Koncernenhed, der er udpeget efter punkt 1. Medlemsstaterne kan forlænge fristen til den sidste dag for indgivelse af den pågældende Koncernenheds selvangivelse for det forudgående regnskabsår.
4. Medlemsstaterne skal pålægge en Multinational Koncerns Koncernenhed, som er skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og som ikke er det Ultimative Moderselskab eller det Stedfortrædende Moderselskab eller den Koncernenhed, der er udpeget efter punkt 1, pligt til senest den sidste dag i den Multinationale Koncerns Rapporteringsår at meddele medlemsstaten den Rapporterende Enheds identitet og skattemæssige hjemsted. Medlemsstaterne kan forlænge fristen til den sidste dag for indgivelse af den pågældende Koncernenheds selvangivelse for det forudgående regnskabsår.
5. Land for land-rapporten skal angive valutaen for de beløb, der er indeholdt i rapporten.

Tabel 2 Liste over alle den Multinationale Koncerns Koncernenheder, som indgår i aggregeringen pr. skattejurisdiktion

Navn på den multinationale koncern: Regnskabsår:														
Skattejurisdik- tion	Koncernenheder hjemmehø- rende i skattejurisdiktionen	Den skattejurisdiktion, hvor enheden er organiseret eller indregistreret, hvis den er forskellig fra den skattejuris- diktion, hvor den er hjem- mehørende	Vigtigste forretningsaktivitet(er)											
			Forskning og udvikling	Besiddelse eller administration af immaterielle rettigheder	Indkøb	Fremstilling og produktion	Salg, marketing eller distribution	Administration, forvaltning eller støttetjenester	Tjenesteydelser til ikkenært-stående parter	Koncernintern finansiering	Regulerede finansielle tjenesteydelser	Forsikring	Besiddelse af aktier eller andre kapitalandele	Hvilende Andet ⁽¹⁾
	1.													
	2.													
	3.													
	1.													
	2.													
	3.													

(1) Angiv venligst arten af Koncernenhedens aktiviteter under »Yderligere oplysninger«.

Tabel 3 Yderligere oplysninger

Navn på den Multinationale Koncern: Regnskabsår:
Anfør kort eventuelle yderligere oplysninger eller uddybninger, der måtte være nødvendige, eller som kan lette forståelsen af de obligatoriske oplysninger i land for land-rapporten

B. Generel vejledning til udarbejdelse af land for land-rapporten

1. Formål

Disse tabeller anvendes ved indberetningen af en Multinational Koncerns fordeling af indkomst, skatter og forretningsaktiviteter pr. skattejurisdiktion.

2. Behandling af filialer og faste driftssteder

Oplysningerne vedrørende det faste driftssted indberettes med henvisning til den skattejurisdiktion, som driftsstedet er beliggende i, og ikke med henvisning til den skattejurisdiktion, som den forretningsenhed, det faste driftssted er en del af, er hjemmehørende i. Oplysningerne vedrørende skattejurisdiktionen for den forretningsenhed, som det faste driftssted er en del af, må ikke indeholde finansielle data vedrørende det faste driftssted.

3. Periode omfattet af tabellen

Tabellen dækker den rapporterende enheds Regnskabsår. For Koncernenheder vælger den rapporterende enhed, idet den er konsekvent i sit valg, at indberette:

- a) enten oplysningerne vedrørende de relevante Koncernenheders Regnskabsår, der ender samme dato som den rapporterende enheds Regnskabsår eller ender inden for 12 måneder forud for denne dato
- b) eller oplysningerne vedrørende alle de relevante Koncernenheder, der er indberettet for den rapporterende enheds Regnskabsår.

4. Datakilde

Ved udfyldelse af tabellen anvender den rapporterende enhed konsekvent de samme datakilder fra det ene år til det andet. Den rapporterende enhed kan vælge at anvende data fra de konsoliderede regnskaber, fra de enkelte enheders lovpligtige regnskaber, tilsynsrapporter eller interne ledelsesrapporter. Det er ikke nødvendigt at afstemme oplysningerne om omsætning, overskud og beskatning i tabellen til de Konsoliderede Regnskaber. Hvis de enkelte enheders lovpligtige regnskaber anvendes til rapporteringen, omregnes alle beløb til den rapporterende enheds fastsatte funktionelle valuta ved anvendelse af den gennemsnitlige valutakurs for det år, der er angivet i feltet yderligere oplysninger i tabellen. Det er dog ikke nødvendigt at foretage justeringer for forskelle i regnskabsprincipper i de forskellige skattejurisdiktioner.

Den rapporterende enhed beskriver kort i feltet yderligere oplysninger de datakilder, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporter. Hvis der ændres datakilde fra et år til et andet, redegør den rapporterende enhed for årsagerne til denne ændring og konsekvenserne heraf i feltet yderligere oplysninger.

C. Specifik vejledning til udarbejdelse af land for land-rapporten

1. Oversigt over fordeling af indkomst, skatter og forretningsaktiviteter pr. skattejurisdiktion (tabel 1)

1.1. Skattejurisdiktion

I første kolonne i tabellen opstiller den rapporterende enhed alle de skattejurisdiktioner, som den Multinationale Koncerns Koncernenheder er skattemæssigt hjemmehørende i. En skattejurisdiktion er defineret som en statslig såvel som en ikkestatslig jurisdiktion med skatteautonomi. Der indsættes separate kolonner for alle de Koncernenheder i den Multinationale Koncern, der efter den rapporterende enheds opfattelse ikke er skattemæssigt hjemmehørende i nogen skattejurisdiktion. Hvis en Koncernenhed er hjemmehørende i mere end én skattejurisdiktion, anvendes de almindelige principper for bestemmelse af den gældende beskatningsoverenskomst til at fastslå, hvilken skattejurisdiktion enheden er hjemmehørende i. Hvis der ikke findes en gældende skatteoverenskomst, indberettes Koncernenheden i den skattejurisdiktion, hvor stedet for dens faktiske ledelse er beliggende. Stedet, hvor den faktiske ledelse er beliggende, bestemmes ud fra internationalt vedtagne standarder.

1.2. Omsætning

I de tre kolonner under overskriften »Indtægter« indberetter den rapporterende enhed følgende oplysninger:

- a) samlet omsætning for alle den Multinationale Koncerns Koncernenheder i den relevante skattejurisdiktion, der er genereret gennem transaktioner med tilknyttede virksomheder
- b) samlet omsætning for alle den Multinationale Koncerns Koncernenheder i den relevante skattejurisdiktion, der er genereret gennem transaktioner med uafhængige parter
- c) den samlede omsætning i alt (dvs. litra a) + b)).

Omsætningen omfatter indtægter fra salg af varer og ejendomme, tjenester, royalties, renter, præmier og alle andre beløb. Omsætningen omfatter ikke betalinger fra andre Koncernenheder, der betragtes som udlodninger i betalerens skattejurisdiktion.

1.3. Overskud (underskud) før selskabsskat

I femte kolonne indberetter den rapporterende enhed det samlede overskud (underskud) før selskabsskat for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. Overskud (underskud) før selskabsskat omfatter alle ekstraordinære indtægter og udgifter.

1.4. Indbetalt selskabsskat (kontantbeløb)

I sjette kolonne indberetter den rapporterende enhed det samlede beløb, der er indbetalt i selskabsskat i det relevante Regnskabsår af alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. Den indbetalte skat omfatter de skattebeløb, som Koncernenheden har indbetalt til den skattejurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, samt til alle andre skattejurisdiktioner. Indbetalte skatter omfatter kildeskat indbetalt af andre enheder (både tilknyttede og uafhængige virksomheder) i forbindelse med betalinger til Koncernenheden. Dvs. at hvis virksomhed A, som er hjemmehørende i skattejurisdiktion A, har renteindtægter i skattejurisdiktion B, skal den indbetalte kildeskat i skattejurisdiktion B indberettes af virksomhed A.

1.5. Beregnet selskabsskat (indeværende år)

I syvende kolonne indberetter den rapporterende enhed den samlede beregnede selskabsskat af det skattepligtige overskud eller underskud i rapporteringsåret for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. Den aktuelle skatteomkostning afspejler alene aktiviteter i det indeværende år og omfatter ikke udskudte skatter eller hensættelser til usikre skatteforpligtelser.

1.6. Vedtaget kapital

I ottende kolonne indberetter den rapporterende enhed den samlede vedtagne kapital for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. For så vidt angår faste driftssteder, skal den vedtagne kapital indberettes af den juridiske enhed, som det indgår i, medmindre der i reguleringsøjemed findes et fast kapitalkrav i skattejurisdiktionen.

1.7. Akkumuleret fortjeneste

I niende kolonne indberetter den Rapporterende Enhed den samlede akkumulerede fortjeneste pr. udgangen af året for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. For så vidt angår faste driftssteder, indberettes den akkumulerede fortjeneste af den juridiske enhed, som det indgår i.

1.8. Antal ansatte

I tiende kolonne indberetter den rapporterende enhed det samlede antal ansatte i fuldtidsækvivalenter for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. Antallet af ansatte kan enten indberettes på baggrund af antallet ved årets udgang, gennemsnittet af ansatte i løbet af året, eller enhver anden metode, der anvendes konsekvent år for år for alle skattejurisdiktioner. I den forbindelse kan uafhængige underleverandører, som deltager i Koncernenhedens ordinære driftsaktiviteter, indberettes som ansatte. Der kan foretages rimelige afrundinger af eller skøn over antallet af ansatte, forudsat at dette ikke medfører væsentlige forvridninger i den relative fordeling af ansatte i de forskellige skattejurisdiktioner. Der skal anvendes en konsekvent metode fra år til år og for alle enheder.

1.9. Andre materielle aktiver end likvide midler

I ellevte kolonne indberetter den rapporterende enhed den samlede bogførte værdi af de materielle aktiver for alle de Koncernenheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion. For så vidt angår faste driftssteder, indberettes aktiverne for den skattejurisdiktion, som det faste driftssted er beliggende i. Materielle aktiver omfatter ikke kontanter eller andre likvide midler, immaterielle aktiver eller finansielle aktiver.

2. Liste over alle de Koncernenheder i den Multinationale Koncern, som indgår i aggregeringen pr. skattejurisdiktion (tabel 2)

2.1. Koncernenheder hjemmehørende i skattejurisdiktionen

For hver enkelt skattejurisdiktion opstiller den rapporterende enhed alle de Koncernenheder i den Multinationale Koncern, som er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion, med angivelse af navnet på hver juridisk enhed. Som nævnt i punkt 2 i den generelle vejledning skal faste driftssteder dog opstilles med henvisning til den skattejurisdiktion, hvor de er beliggende. Der tilføjes en bemærkning med navnet på den juridiske enhed, som det faste driftssted er en del af.

2.2. Den skattejurisdiktion, hvor enheden er organiseret eller indregistreret, hvis den er forskellig fra den skattejurisdiktion, hvor den er hjemmehørende

Den rapporterende enhed indberetter navnet på den skattejurisdiktion, efter hvis love Koncernenheden i den Multinationale Koncern er organiseret eller indregistreret, hvis den er forskellig fra den skattejurisdiktion, hvor enheden er hjemmehørende.

2.3. Vigtigste forretningsaktivitet(er)

Den rapporterende enhed angiver arten af Koncernenhedens vigtigste forretningsaktivitet(er) i den relevante skattejurisdiktion ved at afkrydse et eller flere felter.»

KOMMISSIONENS DIREKTIV (EU) 2016/882**af 1. juni 2016****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF for så vidt angår de sproglige krav****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 31, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse bestemmelser i bilag VI til direktiv 2007/59/EF, ifølge hvilke lokomotivførerne skal opfylde sprogkravene på niveau B1, udgør en unødvendigt stor byrde i de særlige tilfælde, hvor lokomotivførerne kun når til grænsestationen i en nabomedlemsstat og påvirker således kontinuiteten i den grænseoverskridende trafik.
- (2) Det er derfor nødvendigt at mindske de unødvendigt høje krav til sprogkunderskaber for grænseovergangssektioner og for de banegårde, der ligger tæt på grænserne, og som er udpeget til grænseoverskridende trafik, ved at fritage de berørte lokomotivførere fra sprogkravene på niveau B1.
- (3) Som forudsætning for fritagelsen skal der indføres passende foranstaltninger til at sikre, at de berørte førere og infrastrukturforvalterens ansatte kan kommunikere aktivt og effektivt i rutinemæssige og uregelmæssige situationer og i nødsituationer for at undgå negative konsekvenser for sikkerheden i jernbanesystemet.
- (4) Der bør fastsættes overgangsforanstaltninger for lokomotivførere, som har fået eller får deres licens i overensstemmelse med direktiv 2007/59/EF inden datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.
- (5) Direktiv 2007/59/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, i direktiv 2007/59/EF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag VI til direktiv 2007/59/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Lokomotivførere, der har fået eller får deres licens i overensstemmelse med direktiv 2007/59/EF før den 1. juli 2016 anses for at opfylde med kravene.

⁽¹⁾ EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. juli 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2016.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national lovgivning gælder ikke for Republikken Cypern og Republikken Malta, så længe der ikke er etableret noget jernbanenet på deres område.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Punkt 8 i bilag VI til direktiv 2007/59/EF affattes således:

»8. SPROGPRØVE

1. Lokomotivførere, der skal kommunikere med infrastrukturforvalteren om vigtige sikkerhedsmæssige forhold, skal have sprogkunderskaber i mindst et af de sprog, den pågældende infrastrukturforvalter fastlægger. Deres sprogkunderskaber skal sætte dem i stand til at kommunikere aktivt og effektivt i rutinemæssige og uregelmæssige situationer og i nødsituationer. Lokomotivførerne skal kunne anvende de meddelelser og den kommunikationsmetode, der er fastlagt i TSI'en for »drift og trafikstyring«.
2. For at opfylde de krav, der er fastsat i stk. 1, skal lokomotivførerne have læse- og forståelsesfærdigheder samt skriftlige og mundtlige udtryksfærdigheder på niveau B1 i Europarådets fælles europæiske referenceramme for sprog (CEFR) ⁽¹⁾.
3. For så vidt angår grænseovergangssektioner og de banegårde, der ligger tæt på grænserne, og som er udpeget til grænseoverskridende trafik, kan førere af tog, som drives af en jernbanevirksomhed, af infrastrukturforvalteren fritages for at skulle opfylde kravene i stk. 2, såfremt følgende procedure anvendes:
 - a) Jernbanevirksomheden skal anmode infrastrukturforvalteren om en undtagelse for de pågældende lokomotivførere. For at sikre en retfærdig og lige behandling af ansøgerne skal infrastrukturforvalteren for hver indgivet anmodning om undtagelse anvende den samme vurderingsprocedure, som er beskrevet i netvejledningen
 - b) Infrastrukturforvalteren skal imødekomme en anmodning om undtagelse, hvis jernbanevirksomheden kan dokumentere, at den har truffet passende foranstaltninger til at sikre kommunikationen mellem de berørte lokomotivførere og infrastrukturforvalterens ansatte i rutinemæssige og uregelmæssige situationer og i nødsituationer, som fastsat i stk. 1
 - c) Jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne skal sikre, at de berørte ansatte er bekendt med disse regler og foranstaltninger og får den nødvendige uddannelse inden for rammerne af deres sikkerhedsstyrings-systemer.«

⁽¹⁾ Den fælles europæiske referenceramme for sprog: Learning, Teaching, Assessment, 2001 (Cambridge University Press (udgave på engelsk) ISBN 0-521-00531-0). Er også tilgængelig på Cedefop's websted: <http://www.cedefop.europa.eu/>

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU, Euratom) 2016/883

af 31. maj 2016

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende standardsikkerhedsforanstaltninger, alarmniveauer og krisestyring i Kommissionen i medfør af artikel 21 i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen ⁽¹⁾, særlig artikel 21, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med gennemførelsesbestemmelserne vedrørende standardsikkerhedsforanstaltninger, alarmniveauer og krisestyring er at tilvejebringe passende niveauer for fysisk beskyttelse af personer, lokaliteter eller andre aktiver i overensstemmelse med de identificerede risici samt at sikre en effektiv og rettidig levering af sikkerhedsbeskyttelse.
- (2) Det er nødvendigt at revidere og forenkle den sikkerhedsordning vedrørende alarmniveauer, som indførtes ved Kommissionens afgørelse 2007/65/EF ⁽²⁾ med henblik på at gøre den mere effektiv og fleksibel som reaktion på sikkerhedstrusler.
- (3) Oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten som et funktionelt uafhængigt EU-organ nødvendiggør en ændring af de gældende bestemmelser om alarmniveauer for så vidt angår omsorgspligten for Kommissionens personale. EU-Udenrigstjenesten har ansvaret for sikkerheden for så vidt angår EU-delegationernes lokaliteter og det personale, der arbejder der.
- (4) Denne afgørelse er genstand for en kommissionsafgørelse om bemyndigelse til fordel for medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsanliggender, i fuld overensstemmelse med forretningsordenen, jf. artikel 21 i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443.
- (5) Afgørelse 2007/65/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

Foruden de definitioner, der er fastsat ved artikel 1 i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443, forstås ved:

»alarmniveau«: et sæt sikkerhedsforanstaltninger, der skal sørge for et bestemt niveau for fysisk beskyttelse af personer, lokaliteter eller andre aktiver i Kommissionen i overensstemmelse med sikkerhedstruslen.

⁽¹⁾ EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/65/EF af 15. december 2006 om fastlæggelse af Kommissionens standardsikkerhedsforanstaltninger og beredskabsniveauer og om ændring af dens forretningsorden med hensyn til operationelle procedurer for forvaltning af krisesituationer (EUT L 32 af 6.2.2007, s. 144).

*Artikel 2***Genstand og anvendelsesområde**

1. Ved denne afgørelse fastsættes alarmniveauforanstaltninger i overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 i forventning om eller som reaktion på trusler og hændelser, som påvirker sikkerhedsbeskyttelsen i Kommissionen, samt krisestyringsforanstaltninger.
2. Kommissionens lokaliteter er omfattet af en sikkerhedsordning, der består af standardsikkerhedsforanstaltninger og tre alarmniveauer. Disse standardsikkerhedsforanstaltninger og alarmniveauer angives med farvekoder: HVID svarer til standardsikkerhedsforanstaltningerne, mens GUL, ORANGE og RØD svarer til de forhøjede trusselsniveauer.
3. Denne afgørelse finder anvendelse på alle kommissionstjenestegrene og i alle Kommissionens lokaliteter i og uden for Den Europæiske Union med den ansvarsfordeling, der er omhandlet i artikel 4.

*Artikel 3***Alarmniveauer**

1. Når der ikke er konstateret nogen særlige trusler eller hændelser, der påvirker den fysiske beskyttelse af personer, bygninger eller andre aktiver i Kommissionen, anvendes standardsikkerhedsforanstaltningerne (HVID). De anvendes dagligt og er udformet således, at de sikrer et passende sikkerhedsbeskyttelsesniveau.
2. Når der fremsættes trusler eller indtræffer hændelser, som påvirker den fysiske beskyttelse af personer, bygninger eller andre aktiver, og som kan have en negativ indvirkning på Kommissionen eller dens evne til at udføre sit arbejde, anvendes det GULE alarmniveau.
3. Når der fremsættes trusler, som påvirker den fysiske beskyttelse af personer, lokaliteter eller andre aktiver, og disse trusler er rettet specifikt mod Kommissionen eller dens evne til at udføre sit arbejde, anvendes det ORANGE alarmniveau, også selv om det konkrete mål eller tidspunkt for angrebet ikke er fastslået.
4. Når der fremsættes trusler om et nært forestående angreb, som påvirker den fysiske beskyttelse af personer, lokaliteter eller andre aktiver, og disse trusler er rettet specifikt mod Kommissionen eller dens evne til at udføre sit arbejde, anvendes det RØDE alarmniveau.

*Artikel 4***Ansvarsfordeling**

1. Medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsanliggender:
 - a) træffer i samråd med andre EU-institutioner og andre relevante EU-organer afgørelse om ændring af alarmniveauet
 - b) beslutter efter råd fra Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed, hvilke af de specifikke foranstaltninger i forbindelse med alarmniveauet der i lyset af den øjeblikkelige sikkerhedssituation skal gennemføres, og hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes
 - c) informerer formanden og de øvrige medlemmer af Kommissionen om enhver beslutning, der træffes i medfør af denne artikel.
2. Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed:
 - a) har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse i alle Kommissionens lokaliteter i Den Europæiske Unions medlemsstater
 - b) varetager den eksterne kontakt, jf. artikel 18, stk. 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443, i tilfælde af trusler eller hændelser, som påvirker den fysiske beskyttelse af personer, bygninger eller andre aktiver i Kommissionen

- c) træffer i hastetilfælde de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b). Efter at have truffet sådanne foranstaltninger informerer Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed hurtigst muligt medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsanliggender om foranstaltningerne og begrundet dem
- d) overvåger løbende sikkerhedstrusler og sikkerhedsrisici.
3. Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse i alle dets kontorer i tredjelande.
4. Generaldirektoratet for Kommunikation har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse i Kommissionens repræsentationer og regionale repræsentationer.
5. Generaldirektoratet for Det Fælles Forskningscenter har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse i Kommissionens Fælles Forskningscenters lokaliteter.
6. Ovennævnte generaldirektorater kan i hastetilfælde træffe yderligere sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med nærværende afgørelse og afgørelse (EU, Euratom) 2015/443. Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed skal straks underrettes om de pågældende foranstaltninger.

Artikel 5

Foranstaltninger

1. Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed træffer og gennemfører sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443. Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed opstiller og gennemfører en ikke-udtømmende liste over foranstaltninger.
2. Alarmniveauforanstaltningerne skal være i nøje overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443. Alarmniveauerne fastlægges i nært samarbejde med de kompetente tjenestegrene i andre EU-institutioner og andre relevante EU-organer og med den eller de medlemsstater, der er værter for Kommissionens lokaliteter.
3. I offentlige områder angives alarmniveauerne ved hjælp af et farvekodet signalsystem, idet farven varierer alt efter alarmniveauet.
4. Sikkerhedsforanstaltningerne under »HVID« beskrives nærmere i en sikkerhedsmeddelelse i nøje overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2015/443.

KAPITEL 2

DIVERSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 6

Gennemsigtighed

Denne afgørelse bekendtgøres for Kommissionens ansatte og alle personer, der er omfattet af den.

Artikel 7

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2007/65/EF ophæves.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/884**af 1. juni 2016****om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU om midlertidig suspension af importen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (blade af *Piper betle*), for så vidt angår dens anvendelsesperiode**

(meddelt under nummer C(2016) 3181)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 53, stk. 1, litra b), nr. i), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 178/2002 er der fastlagt generelle principper, som i Unionen og på nationalt plan finder anvendelse på fødevarer generelt og på fødevaresikkerhed i særdeleshed. Forordningen indeholder bestemmelser om beredskabsforanstaltninger, som Kommissionen skal træffe, hvis det er åbenbart, at fødevarer importeret fra et tredjeland må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers sundhed.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU ⁽²⁾ blev importen til Unionen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade, forbudt indtil den 31. juli 2014. Gennemførelsesafgørelsen blev vedtaget, efter at der var udstedt et stort antal meddelelser til det hurtige varslingsystem for fødevarer og foder (RASFF) som følge af tilstedeværelsen af en lang række salmonellastammer, herunder *Salmonella* Typhimurium, fundet i fødevarer, der indeholder eller består af betelblade, fra Bangladesh. *Salmonella* Typhimurium-stammen er den næstmest rapporterede serotype blandt tilfælde hos mennesker, og der er fundet høj prævalens i fødevarer, som indeholder eller består af betelblade (blade af *Piper betle*, også kaldet betelpeber), fra Bangladesh. Siden 2011 har Det Forenede Kongerige indberettet flere tilfælde af salmonellaforgiftning fra betelblade.
- (3) Da Bangladesh ikke var i stand til at give garantier for sikkerheden af importen til Unionen af betelblade, og på trods af Kommissionens indsats, blev anvendelsesperioden for den midlertidige suspension af importen af disse produkter, jf. gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU, ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/510/EU ⁽³⁾ og (EU) 2015/1028 ⁽⁴⁾ forlænget til henholdsvis den 30. juni 2015 og den 30. juni 2016.
- (4) Den reviderede handlingsplan, som Bangladesh fremlagde i august 2015, var ufuldstændig. Der var ingen garantier for dens effektive anvendelse og håndhævelse. De nye oplysninger, som Bangladesh fremlagde i april 2016, påviste ikke yderligere effektiviteten af handlingsplanen. Det forbud mod eksport af betelblade, som Bangladesh på eget initiativ indførte i maj 2013, gælder stadig. Det har imidlertid vist sig, at forbuddet ikke overholdes fuldt ud, og siden vedtagelsen heraf er der i RASFF foretaget 26 indberetninger om forsøg på import af betelblade til Unionen. De garantier, som Bangladesh har givet, er derfor utilstrækkelige til at afhjælpe de alvorlige risici for menneskers sundhed. De beredskabsforanstaltninger, der blev indført ved gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU, bør derfor fortsat finde anvendelse.
- (5) Følgelig bør anvendelsesperioden for gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU forlænges yderligere.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU af 13. februar 2014 om midlertidig suspension af importen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (blade af *Piper betle*) (EUT L 45 af 15.2.2014, s. 34).⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/510/EU af 29. juli 2014 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU om midlertidig suspension af importen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (blade af *Piper betle*), for så vidt angår dens anvendelsesperiode (EUT L 228 af 31.7.2014, s. 33).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1028 af 26. juni 2015 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU om midlertidig suspension af importen fra Bangladesh af fødevarer, der indeholder eller består af betelblade (blade af *Piper betle*), for så vidt angår dens anvendelsesperiode (EUT L 163 af 30.6.2015, s. 53).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 4 i gennemførelsesafgørelse 2014/88/EU affattes således:

»Artikel 4

Denne afgørelse anvendes indtil den 30. juni 2018.«

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2016.

*På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen*

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/799 af 18. marts 2016 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 om fastsættelse af forskrifter for konstruktion, afprøvning, installering, brug og reparation af takografer og deres komponenter

(Den Europæiske Unions Tidende L 139 af 26. maj 2016)

Bilag II læses således:

»BILAG II

GODKENDELSESMÆRKE OG TYPEGODKENDELSESDOKUMENT

I. GODKENDELSESMÆRKE

1. Godkendelsesmærket består af:

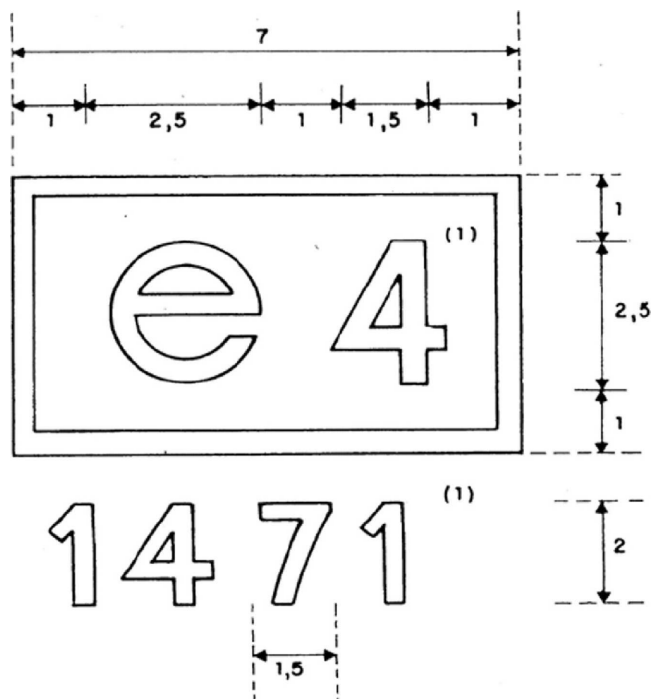
- a) et rektangel, i hvilket er anbragt bogstavet "e" efterfulgt af kodetallet eller kendingsbogstavet for det land, som har meddelt typegodkendelsen i overensstemmelse med følgende oversigt:

Belgien	6,
Bulgarien	34,
Den Tjekkiske Republik	8,
Danmark	18,
Tyskland	1,
Estland	29,
Irland	24,
Grækenland	23,
Spanien	9,
Frankrig	2,
Kroatien	25,
Italien	3,
Cypern	CY,
Letland	32,
Litauen	36,
Luxembourg	13,
Ungarn	7,
Malta	MT,
Nederlandene	4,
Østrig	12,
Polen	20,
Portugal	21,
Rumænien	19,
Slovenien	26,
Slovakiet	27,
Finland	17,
Sverige	5,
Det Forenede Kongerige	11,

og

- b) et typegodkendelsesnummer, som svarer til nummeret i det typegodkendelsesdokument, der er udstedt for modellen af kontrolapparatet eller diagramarket eller for et takografkorts nummer, og som anbringes et sted i nærheden af rektangleret.
2. Godkendelsesmærket anbringes på hvert apparats typeplade, på hvert diagramark og på hvert takografkort. Mærket må ikke kunne udslættes og skal til enhver tid være letlæseligt.

3. De nedenfor angivne mål ⁽¹⁾ for godkendelsesmærket er udtrykt i millimeter og udgør mindstemålene. Forholdene mellem disse mål skal overholdes.

⁽¹⁾ Disse tal er kun vejledende.

II. TYPEGODKENDELSESDOKUMENT FOR ANALOG TAKOGRAFER

Den medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, udsteder en typegodkendelsesattest til ansøgeren efter følgende model. Til underretning af andre medlemsstater om den meddelte typegodkendelse eller om eventuelle tilbagekaldelser skal medlemsstaterne anvende kopier af denne attest.

TYPEGODKENDELSESATTEST

Navnet på den kompetente myndighed

Meddelelse vedrørende ⁽¹⁾:

- typegodkendelse for modellen af et kontrolapparat
- tilbagekaldelse af typegodkendelse for modellen af et kontrolapparat
- godkendelse af modeller af diagrammark
- tilbagekaldelse af godkendelse af modeller af diagrammark

Godkendelsesnr.:

.....

1. Varemærke eller -navn
2. Modellens eller typens betegnelse
3. Fabrikantens navn
4. Fabrikantens adresse
5. Forelagt til godkendelse den
6. Afprøvningssted
7. Afprøvningsdato og nr.
8. Godkendelsesdato
9. Dato for tilbagekaldelse af godkendelse
10. Modellen af det kontrolapparat (eller de apparater), til hvilket (hvilke) diagramarket benyttes
11. Sted
12. Dato
13. Bilag (beskrivelser mv.)
14. Bemærkninger (herunder eventuelle plombers placering)

(Underskrift)

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

III. TYPEGODKENDELSESDOKUMENT FOR DIGITALE TAKOGRAFER

Den medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, udsteder en typegodkendelsesattest til ansøgeren efter følgende model. Til underretning af andre medlemsstater om den meddelte typegodkendelse eller om eventuelle tilbagekaldelser skal medlemsstaterne anvende kopier af denne attest.

GODKENDELSESATTEST FOR DIGITALE TAKOGRAFER

Navnet på den kompetente myndighed

Meddelelse vedrørende ⁽¹⁾:

☐ godkendelse af:

☐ tilbagekaldelse af godkendelse af:

☐ kontrolapparatmodel

☐ komponent til kontrolapparat ⁽²⁾

☐ et førerkort

☐ et værkstedskort

☐ et virksomhedskort

☐ et kontrolkort

Godkendelsens nr.:

.....

1. Fabrikat eller varemærke
2. Modellens betegnelse
3. Fabrikantens navn
4. Fabrikantens adresse
5. Godkendelse ansøgt for
6. Laboratorium(er)
7. Afprøvningsrapportens dato og nr.
8. Godkendelsesdato
9. Dato for tilbagekaldelse af godkendelse
10. Model af kontrolapparat(er), som komponenten er bestemt til anvendelse sammen med
11. Sted
12. Dato
13. Bilag (beskrivelser mv.)
14. Bemærkninger (herunder eventuelle plombers placering)

(Underskrift)

⁽¹⁾ Afkryds de relevante felter.

⁽²⁾ Angiv, hvilken komponent meddelelsen vedrører.

IV. GODKENDELSESATTEST FOR INTELLIGENTE TAKOGRAFER

Den medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, udsteder en typegodkendelsesattest til ansøgeren efter følgende model. Til underretning af andre medlemsstater om den meddelte typegodkendelse eller om eventuelle tilbagekaldelser skal medlemsstaterne anvende kopier af denne attest.

GODKENDELSESATTEST FOR INTELLIGENTE TAKOGRAFER

Navnet på den kompetente myndighed

Meddelelse vedrørende ⁽¹⁾:

☐ godkendelse af:

☐ tilbagekaldelse af godkendelse af:

- ☐ kontrolapparatmodel
- ☐ komponent til kontrolapparat ⁽²⁾
- ☐ et førerkort
- ☐ et værkstedskort
- ☐ et virksomhedskort
- ☐ et kontrolkort

Godkendelsens nr.:

.....

1. Fabrikat eller varemærke
2. Modellens betegnelse
3. Fabrikantens navn
4. Fabrikantens adresse
5. Godkendelse ansøgt for
6. a) Prøvelaboratorium for funktionsgodkendelse
- b) Prøvelaboratorium for sikkerhedsgodkendelse
- c) Prøvelaboratorium for interoperabilitetsgodkendelse
7. a) Dato og nummer på funktionsattest
- b) Dato og nummer på sikkerhedsattest
- c) Dato og nummer på interoperabilitetsattest
8. Godkendelsesdato
9. Dato for tilbagekaldelse af godkendelse
10. Model af kontrolapparat(er), som komponenten er bestemt til anvendelse sammen med
11. Sted
12. Dato
13. Bilag (beskrivelser mv.)
14. Bemærkninger (herunder eventuelle plomers placering)

(Underskrift)

⁽¹⁾ Afkryds de relevante felter.

⁽²⁾ Angiv, hvilken komponent meddelelsen vedrører.

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/535 af 5. april 2016 om ændring af bilag II til forordning (EU) nr. 206/2010 for så vidt angår oplysninger om Singapore på listen over tredjelande, tredjelandsområder og dele heraf, som er godkendt med hensyn til indførsel af fersk kød til Unionen

(Den Europæiske Unions Tidende L 89 af 6. april 2016)

Side 13, bilaget, standardcertifikat NZ-TRANSIT-SG, punkt II.1 Sundhedserklæring, sidste linje i punkt II.1.3:

I stedet for: »krav i henholdsvis del I og V i bilag II til forordning (EF) nr. 853/2004«

læses: »krav i henholdsvis del I og V i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA